

Univerzita Karlova v Praze
Pedagogická fakulta

POSUDEK OPONENTA
diplomové práce

Nikola Domanjová

Jméno a příjmení studenta:

ARCHETYPY V ŘECKÉ MYTOLOGII

Téma bakalářské práce:

PhDr. David Krámský. Ph.D.

Jméno a příjmení oponenta:.....

Hodnocení:

Přestože téma práce Nikoly Domanjové se zaměřuje na studium řeckých mytologických archetypů v kontextu psychoanalýzy, je tento ambiciózní cíl po pár stránkách redukován pouze na popis archetypálního hrdiny a později už jen na dva hrdiny, na Odyssea a Achillea. Jelikož však preference těchto hrdinů před ostatními není dostatečně argumentována, nezbyvá čtenáři než se smířit s autorčíným přesvědčením, že právě tyto dvě postavy jsou ty klíčové z celé historie řeckého hrdinství. Herakla, Persea či mnohé další autorka opomíjí. Jako výchozí odůvodnění této preference uvádí autorka, že jsou známí díky Homérovi, a že jde o hrdiny smrtelné, neboť jsou odkázáni na své „lidské vlastnosti“. S tím je možné souhlasit, ale pouze „na půl“. Achilles je na půl člověk a na půl bůh. Není-li zasažen na svém „slabém místě“, je nesmrtelný. Je na tom jistě jinak než jakýkoli jiný smrtelník. Jeho odvaha se zakládá v mnohém na této jeho výjimečnosti.

Poněkud vágně na čtenáře působí i argumentace vymežující mýtus od pohádky. Nelze se spokojit s tvrzením, že „pohádky končí dobře“ a „mýty povětšinou tragicky“. Takovéto tvrzení lze jistě založit na základě vlastní osobní zkušenosti s četbou, neplatí však obecně. Je jistě mnoho variací mýtu s dobrým koncem a lidových pohádek s poučným tragickým

vyústěním. Navíc zůstává otázkou, zda můžeme mezi těmito formami vyprávění vůbec jednoduše rozlišovat. Budeme-li se držet řecké terminologie, pak *mýthos* je chápán jako kterékoli obrazné vyprávění (řeč) o světě. Pohádky pro děti tak tvoří subsumovanou kategorii původní přirozené a myto-epické zkušenosti. Pohádky jsou tak jen variací této zkušenosti. Otázka „jak to celé nakonec dopadne“, je pak samozřejmě z hlediska rozlišení mezi pohádkou a mýtem irelevantní.

Přestože název práce slibuje vstup do psychologických interpretací archetypů. Autorka se tomuto tématu v posledku vyhnula. Kromě běžného učebnicového obeznámení s Jungovými archetypy, postrádáme jakoukoli provázanost s tématem. Je to škoda, neboť právě tato rovina mohla a zřejmě i měla být, co by stěžejní, zevrubněji vytěžena. Čtenář, který čeká, že se dozví něco o archetypech v řecké mytologii, jak pak trochu zklamán, neboť je mu nabídnut jen notoricky známý popis životní pouti Odyssea a Achillea a z hlubinné analytické psychologie krátká připomínka Freuda a Junga.

Text přes všechny mé kritické výtky splňuje kritérium diplomové práce, a proto jej doporučuji k obhajobě.

Navržené problémy pro obhajobu:

Jaký je rozdíl mezi mýtem a pohádkou?

.....

Návrh klasifikace (nevyplňovat na třetím výtisku, určeném pro studenta):

Velmi dobře

.....

28.4.2011

V Praze dne

.....
podpis oponenta práce